

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra DEN STORE MADEMOISELLE

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 237.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph02val-shoot-idm139709893185568/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Han blev liggende i et Par Dage. Der kom Bud paa Bud fra Mademoiselle. Lauzun svarede ikke. Han laa for lukkede Skodder i Bælgmørke.

Stundom lagde Tjeneren Øret til Nøglehullet. Han hørte tydelig, at hans Herre fór om i Værelset, og mente at høre en susende Lyd som af en svungen Kaarde. Men banke paa turde han ikke.

Tredje Dag blev alt stille. Pierre hørte først intet, saa en velbekendt Lyd: en stærk Snorken. Greven af Lauzun sov en Snes Timer i Træk.

— Pierre! Lød saa Garderkaptajns Røst en Morgen tidlig, mens Tjeneren var ved at klæde sig paa.

Tjeneren hængte det nødvendigeste om sig og skyndte sig ind.

Ikke alene var Skodderne, men endog Vinduerne aabnede alle som ét. Sommersolen styrtede sin Lysmasse ind i det høje Værelse og randede alle Porcelænsagerne med tindrende Flammer.

Foran et Spejl stod Hr. de Lauzun i fuld Gardegalla, prunkende i blaat, i Sølv, i rødt med vajende Fjer i Hatten, smilende og blid.

— Hægl Agraften rigtig ved Kaarden der, Pierre! sagde Lauzun. Jeg skal til Kongens *Lever*.

— Hr. Greven er rask nu, hell rask?

— Har Du hørt eller mærket noget, Pierre, mens jeg har været syg?

— N— — e— j!

— Hm! . . . Puds den Klinge lidt, lille Pierre!

Han trak sin lange, tveeggede, spidse Kaarde ud af Skeden. Pierre pudsede den endnu blankere, end den var, med et Stykke Skind. Han rakte sin Herre det solglimtende Vaaben.

— Kom lidt her, Pierre! sagde Lauzun med blødt, næsten kærligt Tonefald.

Hr. de Lauzun tog med sin behandskede Haand midt om Kaarden og satte dens Spids paa sin Tjeners Adamsæble. Pierre blev lidt bleg, men stod ganske stille med et fremtvunget halyfjøllet Smil paa Læberne.

— Kilder det, Pierre, hvad?

— Jo, Hr. Greve!

— Ja hør, lille Ven! Hvis jeg hører noget fortælle, som skal være foregaaet med mig nu, mens jeg har været syg, saa . . . — kilder den Staalkæp Dig ikke — saa stikker den og